

Хуан Іге

<https://orcid.org/0000-0002-2499-1895>

*Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
(Харків, Україна) E-mail: 1415431250@qq.com*

Мо Гуаньсян

<https://orcid.org/0009-0005-7794-3941>

*Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
(Харків, Україна) E-mail: 40277787@qq.com*

ЕКОСИСТЕМА ОСВІТИ В КНР В КОНТЕКСТІ НОВОЇ ПАРАДИГМИ ІНТЕГРАЦІЇ ПРОСТОРІВ

У статті розглянуто трансформацію освітньої системи КНР під впливом глобалізації, цифровізації, розвитку штучного інтелекту та міжкультурної комунікації, що зумовлює перехід до екосистемного бачення освіти. Обґрунтовано актуальність вивчення досвіду Китаю, де реалізується масштабна модернізація освітнього простору шляхом поєднання національних культурних традицій із новітніми цифровими технологіями.

Метою статті є теоретико-методологічне обґрунтування нової парадигми освітньої екосистеми сучасної КНР, аналіз процесів інтеграції її середовищ та визначення механізмів наступності у розвитку ключових компетентностей особистості на різних рівнях освіти.

Методологічну основу дослідження становлять системний підхід та інструментарій порівняльної педагогіки. Застосовано комплекс теоретичних методів: термінологічний, історико-педагогічний, системно-структурний та порівняльно-педагогічний аналіз наукового дискурсу й реформ КНР (зокрема стандартів мистецької освіти 2022 року); методи педагогічного моделювання, синтезу й прогнозування для побудови цілісної моделі екосистеми.

Наукова новизна. З позиції екосистемного підходу концептуалізовано парадигму інтеграції просторів у системі освіти КНР, обґрунтовано наскрізний взаємозв'язку та спадкоємність між різними видами освітніх просторів та середовищ в процесі формування компетентностей у здобувачів освіти. Удосконалено підходи до проєктування інтегрованого середовища для неперервного розвитку компетентностей.

У результаті дослідження виявлено закономірності взаємозв'язку та спадкоємності між музичним простором учнів у системі обов'язкової освіти та освітнім середовищем університету. Доведено, що інтеграція фізичного, цифрового й соціального середовищ забезпечує неперервне формування компетентностей XXI століття (креативності, лідерства, комунікації, міжкультурної взаємодії, саморозвитку). Обґрунтовано, що така екосистема формує наскрізну траєкторію розвитку особистості від шкільного мистецького середовища до професійного становлення майбутніх менеджерів.

Практичне значення результатів дослідження полягає у можливості адаптації китайського досвіду для стратегічної модернізації української системи освіти та проєктування інтегрованих освітніх середовищ в умовах глобальних викликів.

Ключові слова: КНР, музичний простір, освітнє середовище університету, розвиток компетентностей, глобальні виклики.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими практичними завданнями. Актуальність дослідження зумовлена глибокими трансформаціями, що відбуваються у сучасних освітніх системах під впливом цифровізації, глобалізації, розвитку штучного інтелекту, зростання ролі міжкультурної комунікації та необхідності підготовки особистості до життя й професійної діяльності в умовах постійних змін. Традиційні підходи до організації освітнього процесу, засновані переважно на передачі знань чи проблемному пошуку, поступово поступаються місцем екосистемному баченню освіти, відповідно до якого розвиток особистості відбувається під впливом сукупності фізичних, цифрових, соціальних і культурних середовищ.

Особливий інтерес у цьому контексті становить досвід Китайської Народної Республіки, де протягом останніх десятиліть реалізується масштабна модернізація освіти, спрямована на створення інтегрованих освітніх екосистем. Їх характерною особливістю є поєднання традиційних культурних цінностей із сучасними цифровими технологіями, а також забезпечення наступності розвитку особистості на різних рівнях освіти. Водночас наукові дослідження переважно розглядають окремі компоненти цих процесів – цифровізацію освіти, мистецьку освіту, розвиток управлінських компетентностей або формування освітнього середовища, тоді як питання функціонування освітньої екосистеми як цілісної системи взаємодії просторів і середовищ залишається недостатньо дослідженим.

Особливої актуальності набуває аналіз взаємозв'язку між різними типами освітніх просторів, зокрема музичним простором учнів у системі обов'язкової освіти та освітнім середовищем університету. Обидва феномени демонструють спільну тенденцію до інтеграції фізичного, цифрового та соціального компонентів освітнього процесу, створюючи умови для розвитку компетентностей, які є затребуваними в сучасному суспільстві: комунікації, креативності, лідерства, міжкультурної взаємодії, саморозвитку та здатності працювати в умовах невизначеності.

У зв'язку з цим дослідження китайського досвіду формування освітніх екосистем становить значний науковий і практичний інтерес, оскільки дозволяє виявити сучасні тенденції розвитку освіти, обґрунтувати нові підходи до поєднання освітніх просторів і середовищ та визначити перспективні напрями модернізації освітніх систем в умовах цифрової трансформації та глобальних викликів ХХІ століття.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Сучасні наукові дослідження демонструють поступовий перехід від розгляду освітнього процесу як сукупності окремих педагогічних впливів до його трактування як складної екосистеми взаємодії фізичних, цифрових, соціальних та культурних середовищ. Значну увагу проблемі проєктування освітніх просторів приділяють зарубіжні дослідники. Зокрема, J. Tondeur, J. Voogt, B. Pynoo, C. de Smet та R. Scherer [9, 12] обґрунтовують необхідність інтеграції фізичних і цифрових просторів навчання у межах моделі DTALE, яка розглядає освітнє середовище як цілісну систему розвитку особистості. Водночас L. X. Zhang та P. Burnard [6] досліджують адаптацію студентоцентрованого підходу в музичній освіті Китаю та підкреслюють значення контексту освітнього середовища для розвитку учнів.

Окремий напрям досліджень присвячений розвитку музичної освіти в Китайській Народній Республіці. Так, Y. Yang та G. Welch [11] на основі систематичного аналізу китайських наукових публікацій визначають основні тенденції розвитку музичної освіти в КНР, серед яких особливе місце займають цифровізація навчання, культурна ідентичність та інтеграція традиційної музичної спадщини із сучасними педагогічними практиками. Питання впровадження нових освітніх стандартів музичної освіти висвітлює X. Wenyuan [10], яка розглядає реалізацію стандартів мистецької освіти 2022 року як основу модернізації музичного освітнього середовища китайських шкіл.

Важливе значення для дослідження освітніх екосистем мають праці, присвячені цифровізації музичної освіти. Зокрема, I. Горбунова, I. Алієва та С. Мезенцева [3] досліджують роль музичних комп'ютерних технологій у створенні цифрового освітнього середовища, збереженні музичної спадщини та розвитку інтерактивних форм навчання. Науковці наголошують, що сучасне музичне середовище дедалі більше формується завдяки поєднанню традиційних освітніх практик із цифровими платформами та мережевою взаємодією.

Паралельно в сучасній педагогічній науці активно досліджуються питання формування управлінської компетентності майбутніх менеджерів в освітньому середовищі університету [3], [8]. У цьому контексті дедалі більшого поширення набуває екосистемний підхід, відповідно до якого професійна підготовка майбутніх управлінців здійснюється через інтеграцію фізичних, цифрових і соціальних просторів університету. Проте аналіз наукової літератури засвідчив, що музичний простір учнів та освітнє середовище університету досліджуються переважно ізольовано. Недостатньо вивченими залишаються питання наступності формування компе-

тентностей у межах єдиної освітньої екосистеми, яка поєднує різні рівні освіти та забезпечує розвиток особистості від шкільного до професійного етапу. Саме це зумовлює актуальність дослідження освітньої екосистеми як інтегрованої системи фізичних, цифрових та соціальних середовищ, що забезпечують послідовне формування soft skills та професійних компетентностей в умовах цифрової трансформації сучасної освіти.

Формулювання мети статті. Мета статті полягає в дослідженні досвіду КНР щодо формування інтегрованих освітніх екосистем та визначенні перспективних напрямів модернізації освітнього простору (шляхом поєднання його фізичних, цифрових, соціальних та інших компонентів) для забезпечення системного розвитку особистості в умовах глобальних викликів.

Висвітлення процедури теоретико-методологічного та/або експериментального дослідження із зазначенням методів дослідження. Дослідницький алгоритм статті охоплює три послідовні етапи: концептуально-прогностичний, аналітико-компаративний та моделювально-синтезувальний.

На концептуально-прогностичному етапі здійснювалося теоретичне обґрунтування парадигми освітньої екосистеми в умовах глобальних викликів. За допомогою методів термінологічного, дедуктивного та описового аналізу наукової літератури розмежовуються поняття «освітнє середовище», «освітній простір» та «екосистема освіти», що дозволяє сформулювати вихідну методологічну матрицю дослідження.

Аналітико-компаративний етап присвячений критичному вивченню стратегічних нормативних документів, реформ (зокрема, стандартів мистецької освіти КНР 2021 року [7]) та сучасного педагогічного дискурсу. Провідними методами тут виступають системно-структурний, історико-педагогічний та порівняльно-педагогічний аналіз. Вони уможливають дослідження досвіду Китаю щодо інтеграції фізичного, цифрового й соціального середовищ, а також виявлення специфіки розвитку компетентностей на різних рівнях освіти. Метод компаративного зіставлення застосовується для подолання ізольованості у вивченні шкільного музичного простору та університетського середовища менеджменту, встановлюючи точки їхнього інституційного перетину.

На моделювально-синтезувальному етапі на основі узагальнення здобутих даних здійснюється педагогічне моделювання. Метод синтезу, індукції та абстрагування дає змогу інтегрувати отримані результати у цілісну теоретичну модель екосистеми освіти, що забезпечує наступність формування ключових компетентностей особистості (лідерства, креативності, міжкультурної взаємодії). Метод прогнозування дозволяє визначити перспективні напрями модернізації освітніх систем з урахуванням виявлених китайських трендів адаптації до умов цифровізації та розвитку штучного інтелекту. Зазначений комплекс методів теоретичного рівня забезпечує об'єктивність, валідність та концептуальну цілісність результатів порівняльно-педагогічного дослідження, результати якого викладені в статті.

Наукова новизна. З позицій екосистемного підходу концептуалізовано парадигму інтеграції просторів у системі освіти КНР, обґрунтовано наскрізний взаємозв'язку та спадкоємність між різними видами освітніх просторів та середовищ в процесі формування компетентностей у здобувачів освіти. Удосконалено підходи до проєктування інтегрованого середовища для неперервного розвитку компетентностей.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному китайському науковому дискурсі відбувається глибоке переосмислення освітнього простору як цілісної, багаторівневої та динамічної екосистеми, що інтегрує фізичні, цифрові, соціальні та культурні виміри задля системного розвитку особистості. Цей підхід спирається на кілька фундаментальних категорій, які утворюють ієрархічну структуру дослідження.

На найширшому рівні перебуває поняття «освітня екосистема закладу освіти» (教育生态系统), яке китайські дослідники трактують як сукупність взаємопов'язаних середовищ, суб'єктів, ресурсів і процесів, об'єднаних спільною метою – забезпечення цілісного розвитку особистості учня чи студента. Така екосистема охоплює п'ять ключових складових: фізичне, цифрове, соціальне, культурне та управлінське середовища, кожне з яких має власну функціональну специфіку, проте набуває справжньої ефективності лише в умовах інтеграції [7, 8]. Сучасна китайська педагогіка виходить із того, що саме екосистемний підхід дозволяє подолати фрагментарність традиційної освіти та сформувати в здобувачів освіти компетентності, необхідні для професійної самореалізації в умовах глобальних викликів. Ця ідея безпосередньо корелює з концепцією «розумного освітнього середовища» (智慧教育环境), яка передбачає глибоку інтеграцію інформаційно-комунікаційних технологій у педагогічний процес, створення адаптивних освітніх просторів та персоналізованих траєкторій навчання на основі аналізу великих даних і штучного інтелекту [7, 12].

Другий рівень ієрархії утворюють освітні середовища як відносно автономні, проте взаємопов'язані компоненти екосистеми. Фізичне середовище охоплює класи, аудиторії, концертні зали та бібліотеки, які в китайській практиці дедалі частіше проєктуються як трансформовані, поліфункціональні простори, здатні адаптуватися до різних форматів навчальної діяльності. Цифрове середовище включає навчальні платформи (LMS), інструменти на основі штучного інтелекту та онлайн-ресурси, що формують «цифрову освітню екосистему» (数字教育生态) – відкритий, динамічний простір, у якому технології не лише доповнюють, а й активно перетворюють педагогічну взаємодію [7, 13]. Соціальне середовище визначається системою стосунків між учнями, студентами, викладачами, адміністрацією та зовнішніми партнерами, що створює умови для формування комунікативних, лідерських і кооперативних компетентностей. Культурне середовище виступає носієм традицій, цінностей та мистецьких практик, забезпечуючи зв'язок поколінь і збереження національної ідентичності в умовах глобалізації. Управлінське середовище координує функціонування всіх інших складників, визначаючи стратегічні пріоритети, механізми моніторингу якості та ресурсного забезпечення.

Третій, найбільш спеціалізований рівень представлений профільними просторами, які конкретизують загальну модель екосистеми відповідно до потреб певної освітньої галузі. Прикладом такого простору є музичний простір закладу освіти, що інтегрує музичні класи, ансамблі, оркестри, цифрові музичні платформи, спеціалізовані спільноти та культурні практики. У китайській педагогічній науці цей підхід концептуалізується в межах теорії «музично-екологічної освіти» (音乐生态教育) [8, 4], яка розглядає музичне навчання не як ізольований процес передачі знань і навичок, а як цілісну екосистему, де педагогічні цілі, зміст, методи, середовище та соціокультурний контекст перебувають у стані динамічної рівноваги. Музичний простір у такому розумінні є не просто сукупністю локацій чи ресурсів, а складною системою, що охоплює фізичну, цифрову, соціальну та культурну складові й функціонує за принципами відкритості, адаптивності та сталого розвитку.

Таким чином, трирівнева модель, про яку йдеться: освітня екосистема, освітні середовища та спеціалізовані простори утворює цілісний теоретичний каркас, який дозволяє аналізувати досвід КНР у формуванні інтегрованих освітніх екосистем та окреслювати перспективні напрями модернізації освітнього простору з урахуванням глобальних тенденцій і національної специфіки.

У контексті запропонованої моделі освітньої екосистеми спорідненість музичного та управлінського просторів виявляється не лише в аналогічній структурній організації, а й у спільності педагогічних механізмів формування компетентностей, що уможлиблює розгляд обох просторів як рівноцінних і взаємодоповнюваних складників цілісного освітнього середовища закладу освіти. Кожен із цих просторів об'єднує фізичний, цифровий, соціальний, культурний та практичний компоненти, які, попри очевидну змістову специфіку, виконують ідентичні функції у процесі професійного становлення особистості здобувача освіти.

Фізичний компонент в обох просторах забезпечує матеріальні умови для навчальної діяльності: музичний клас із відповідним акустичним оформленням та інструментарієм є так само необхідним для розвитку виконавських компетентностей, як навчальна аудиторія, обладнана для групової роботи над управлінськими завданнями, для формування аналітичних і комунікативних навичок [1, 143]. В обох випадках фізичний простір перестає бути лише контейнером для навчання й перетворюється на активний педагогічний ресурс, що стимулює певні типи взаємодії.

Цифровий компонент представлений спеціалізованими платформами, які розширюють межі фізичного простору та забезпечують персоналізацію освітньої траєкторії: у музичному просторі це цифрові інструменти для запису, аналізу виконання та дистанційних репетицій, в управлінському – LMS-системи, бізнес-симулятори та платформи для колаборативної роботи над проєктами [2, 61]. Спільним для обох просторів є те, що цифрове середовище не заміщує, а доповнює фізичне, створюючи умови для гібридного навчання, яке сьогодні розглядається в китайській педагогічній науці як магістральний напрям модернізації освіти.

Соціальний компонент виявляє, на перший погляд, найбільшу змістову відмінність – ансамбль або оркестр у музичному просторі проти проєктної команди в управлінському. Проте з погляду компетентнісного підходу функціональна природа цих соціальних утворень є ідентичною: в обох випадках йдеться про малу групу, об'єднану спільною метою, де кожен учасник виконує визначену роль, а успіх колективного результату безпосередньо залежить від якості координації, взаємної підтримки та здатності до імпровізації в межах заданої структури. Саме тут формуються лідерські, комунікативні та кооперативні компетентності, що є наскрізними для будь-якої професійної сфери.

Культурний компонент у музичному просторі охоплює музичну культуру як систему цінностей, традицій, естетичних норм і виконавських шкіл, тоді як в управлінському просторі йдеться про організаційну культуру – сукупність цінностей, норм поведінки, управлінських традицій і моделей лідерства [5, 1372]. В обох випадках цей компонент виконує функцію ціннісно-смыслового орієнтира, що визначає не лише зміст навчання, а й характер взаємодії всередині соціального компонента, формуючи в здобувачів освіти здатність діяти в межах певної культурної парадигми та водночас бути відкритими до міжкультурного діалогу.

Практичний компонент забезпечує вихід навчальної діяльності за межі імітаційних вправ у сферу реальної професійної дії. Концертний виступ для музиканта є тим самим, чим розв'язання управлінського кейсу або участь у реальному консалтинговому проєкті є для майбутнього менеджера: це ключовий момент, де теоретичні знання, відпрацьовані навички, соціальна координація та культурна компетентність інтегруються в цілісну дію, що підлягає публічному оцінюванню [10, 8]. Саме через практичний компонент обидва простори забезпечують формування готовності до професійної діяльності в умовах невизначеності та відповідальності за результат.

Отже, структурна ізоморфність музичного та управлінського просторів у межах освітньої екосистеми закладу освіти свідчить про універсальність екосистемного підходу до формування компетентностей, незалежно від конкретної професійної галузі.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Проведене дослідження досвіду КНР щодо формування інтегрованих освітніх екосистем дозволяє зробити низку узагальнень, які окреслюють як логіку трансформації освітнього простору в умовах цифровізації та глобальних викликів, так і перспективні напрями модернізації освіти в інших країнах. Центральним результатом дослідження є підтвердження концептуальної моделі, згідно з якою освітня екосистема закладу освіти, не залежно від рівню освіти, виступає не просто сукупністю окремих середовищ, а цілісним, багаторівневим утворенням, у межах якого відбувається послідовне й наскрізне формування компетентностей особистості (від базових соціальних навичок на шкільному рівні до складних управлінських компетентностей на університетському). Логічний ланцюг «освітня екосистема школи -> спеціалізований простір -> soft skills -> освітня екосистема університету -> середовище (поєднання фізичного, цифрового, соціального, культурного, практичного) -> сформовані компетентності» відображає спадкоємність і системність цього процесу, де кожен попередній етап створює передумови для наступного, а інтеграція фізичного, цифрового, соціального, культурного та практичного компонентів забезпечує синергетичний ефект.

Аналіз китайського досвіду засвідчив, що спеціалізовані простори, зокрема музичний чи управлінський, відіграють роль не додаткових чи факультативних елементів освітньої екосистеми, а її органічних і функціонально значущих складників. Наприклад, саме в музичному просторі через участь в ансамблях, оркестрах, концертній діяльності та цифрових музичних платформах формуються такі ключові soft skills, як комунікація, креативність, співпраця та емоційний інтелект. Ці компетентності не лише забезпечують успішну соціалізацію учня в шкільному середовищі, а й створюють фундамент для подальшого професійного розвитку, виступаючи передумовою для опанування більш складних управлінських компетентностей на університетському рівні.

Водночас дослідження показало, що цифровізація освіти в КНР не зводиться до технічного переоснащення закладів освіти, а передбачає глибоку трансформацію самої педагогічної парадигми. Концепції «розумного освітнього середовища» (智慧教育环境) та «цифрової освітньої екосистеми» (数字教育生态) відображають перехід від традиційної моделі трансляції знань до адаптивного, персоналізованого навчання, у якому технології штучного інтелекту, великих даних і хмарних платформ використовуються не як допоміжні інструменти, а як інтегральні компоненти освітнього процесу. Цей перехід створює умови для формування в здобувачів освіти компетентностей, релевантних викликам ХХІ століття, включно зі здатністю до стратегічного мислення, прийняття рішень в умовах невизначеності та управління складними системами.

Перспективними напрями подальших досліджень у цій сфері є поглиблене вивчення механізмів інтеграції національно-культурних традицій із сучасними освітніми технологіями, розроблення моделей оцінювання ефективності освітніх екосистем на основі об'єктивних показників сформованості компетентностей, а також адаптація китайського досвіду до умов інших країн з урахуванням їхньої культурної, соціальної та економічної специфіки, адоптація описаної парадигми до реалій інших країн, зокрема України.

References

1. Alieva, I. G., Gorbunova, I. B., & Mezentseva, S. V. (2019). Music computer technologies as an instrument of transmission and preservation of musical folklore. *Problems of Music Science*, (1), 140–149. [in English].
2. Fan Qi [范奇]. (2019). On the double sided rule of law and integration of autonomy in colleges and universities [论高校“办学自主权”的双面法治逻辑及统合]. *SJTU Law Review [交大法学]*, (3), 56–76. <http://dianda.cqvip.com/Qikan/Article/Detail?id=7002418910> [in Chinese].
3. Gorbunova, I. B., & Hiner, H. (2019). Music computer technologies and interactive systems of education in digital age school. In «Communicative Strategies of Information Society (CSIS 2018): Advances in Social Science, Education and Humanities Research». Atlantis Press. [in English].
4. Huang Zhenyu [黄振宇]. (2023). Research on modern university governance structure and its administrativization: Based on the transaction cost theory [基于交易成本理论的现代大学治理结构及其行政化研究]. *University and Discipline [大学与学科]*. <https://www.cdgd.edu.cn/dxxk/info/1089/1491.htm> [in Chinese].
5. Kalashnyk, N., & Mo, G. (2026). Institutional practices for developing management competence in China: University-based models of future managers' professional self-improvement. *Bulletin of Science and Education*, (1), 1371–1384. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1\(43\)-1371-1384](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1(43)-1371-1384) [in English].
6. Liang Zuqiang [梁祖强]. (2016). On the administrative level of Chinese colleges and universities [论中国高等院校的行政级别]. In «Proceedings of the 2016 Humanities and Social Sciences Conference (HSS-26)». Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/hss-26.2016.15> [in Chinese].
7. Ministry of Education of the People's Republic of China [教育部]. (2021). Higher education institution digital campus construction specifications (Trial). [高等学校数字校园建设规范（试行）] (教科信函〔2021〕14号). http://www.moe.gov.cn/srcsite/A16/s3342/202103/t20210322_521675.html [in Chinese].
8. MyCOS Research Institute. (2024). China-world higher education trends report (2023). [中国-世界高等教育趋势报告（2023）]. <https://news.sciencenet.cn/htmlnews/2024/1/515359.shtm> [in Chinese].
9. Tondeur, J., Voogt, J., Pynoo, B., De Smet, C., & Scherer, R. (2024). The DTALE model: Designing digital and physical spaces for teaching and learning. *Technology, Knowledge and Learning*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1007/s10758-024-09784-9> [in English].
10. Wenyan, X. (2023). Implementation of the new curriculum standards in music education in China (2022 edition). *Journal of Modern Learning Development*, 8 (3), 1–14. [in English].
11. Yang, Y., & Welch, G. (2023). A systematic literature review of Chinese music education studies during 2007 to 2019. *International Journal of Music Education*, 41(2), 175–198. <https://doi.org/10.1177/02557614221096150> [in English].
12. Zhang, L. X., & Burnard, P. (2023). Context matters: Adaptation of student-centred education in China's school music curricula. *Music Education Research*, 25(5), 615–632. <https://doi.org/10.1080/14613808.2023.2230587> [in English].

Huang Yige

<https://orcid.org/0000-0002-2499-1895>

PhD Student,

H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University
(Kharkiv, Ukraine) E-mail: 1415431250@qq.com

Mo Guanxiang

<https://orcid.org/0009-0005-7794-3941>

PhD Student,

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics
(Kharkiv, Ukraine) E-mail: 40277787@qq.com

CHINA'S EDUCATIONAL ECOSYSTEM WITHIN THE NEW PARADIGM OF SPACE INTEGRATION

The article examines the transformation of the educational system of the PRC under the influence of globalization, digitalization, the development of artificial intelligence, and intercultural communication, which determines the transition to an ecosystemic vision of education. The relevance of studying the experience of China is substantiated, where a large-scale modernization of the educational space is being implemented by combining national cultural traditions with the latest digital technologies.

***The purpose** of the article is to provide a theoretical and methodological substantiation of the new educational ecosystem paradigm in contemporary China, analyze the integration processes of its environments, and determine the mechanisms of continuity in the development of core individual competencies at various levels of education.*

***The methodological framework** of the study is based on the systemic approach and the tools of comparative education. A complex of theoretical methods was applied: terminological, historical-pedagogical, systemic-structural, and comparative-pedagogical analysis of scientific discourse and reforms in the PRC (specifically the 2022 arts education standards); methods of pedagogical modeling, synthesis, and forecasting to construct a holistic ecosystem model.*

***Scientific novelty.** From the standpoint of the ecosystem approach, the paradigm of space integration within the educational system of the PRC is conceptualized, and the end-to-end interconnection and continuity between different types of educational spaces and environments in the process of students' competency development are substantiated. Approaches to designing an integrated environment for the continuous development of competencies have been improved.*

*As a **result of the study**, the regularities of interconnection and continuity between the musical space of students in the compulsory education system and the educational environment of the university have been revealed. It is proved that the integration of physical, digital, and social environments provides continuous development of 21st-century competencies (creativity, leadership, communication, intercultural interaction, and self-development). It is substantiated that such an ecosystem forms an end-to-end trajectory of personal development from the school arts environment to the professional development of future managers.*

The practical significance of the research findings lies in the possibility of adapting the Chinese experience for the strategic modernization of the Ukrainian educational system and the design of integrated educational environments in the context of global challenges.

Keywords: PRC, musical space, university educational environment, competency development, global challenges.

Стаття надійшла до редакції 02.04.2026

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор Антоніна Міненко